

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11968

гр. София, 26.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
закрито заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

като разгледа дело номер **6243** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 40 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, обн.ДВ, бр.63/2025г.

Образувано е по молба на жалбоподателя по делото „Многопрофилна болница за активно лечение „Сърце и мозък““ ЕАД, подадена чрез пълномощника му адв.Д. С. – САК, за допълване на постановеното по делото решение в частта за разноските като на дружеството бъдат присъдени разноски за внесените държавна такса по оспорването и депозит за възнаграждение на вещото лице.

Ответникът по искането – директора на РЗОК Б., не е изразил становище по искането в предоставения му 7-дневен срок.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбата, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Производството по адм.д. № 6243/2025г. по описа на Административен съд София-град е приключило с постановяването на Решение № 5476/10.02.2026г., с което по жалбата на „Многопрофилна болница за активно лечение „Сърце и мозък““ ЕАД е отменена Заповед за налагане на санкции № РД-25-809/14.05.2025г. на директора на РЗОК-Б. в частта по т.1 и т.2, с които са наложени санкции „финансова неустойка“ в размер на 250 лева всяка, на основание чл.455, ал.3 НРД МД 2023-2025г. Решението е съобщено на жалбоподателя на 23.02.2026г. и считано от тази дата тече 14-дневният срок по чл.248, ал.1 ГПК, в който може да бъде направено искането за допълване на решението в частта за разноските. Молбата, в която е обективизирано искането, е депозирана по делото на 24.02.2026г.

С оглед това съдът намира, че искането е направено от надлежна страна и в срока по

чл.248, ал.1 ГПК, с оглед което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Допълване на съдебното решение, като способ за неговото поправяне се предприема, когато то не съдържа произнасяне по целия въведен спорен предмет. Съдът дължи произнасяне по всички иски, с които е сезиран, в определените от ищеца рамки. Претенцията за разноси, макар и обусловена от разрешаване на повдигнатия спор, има относителна самостоятелност, тъй като отговорността за разноси не е правна последица, по която съдът дължи служебно произнасяне, а въпрос, по който се произнася, само, след като бъде сезиран.

За да бъдат присъдени разноси е необходимо не само да са реално направени, но и да са поискани. Този извод следва от принципа на диспозитивното начало в процеса, а именно, че страните определят предмета на делото и обема на дължимата защита. Съдебното производство започва по молба или жалба на заинтересовано лице. Служебното начало касае извършване на процесуални действия, насочени към изясняване на спора от фактическа и правна страна. А изискването за своевременно направено искане логически следва от фазите на процеса, тоест делото трябва да е висящо и преди да е приключило със съответния съдебен акт.

В настоящия случай претенцията за присъждане на разноси е заявена след постановяване на крайния за производството акт – с молбата от 24.02.2026г. за допълване на решението, а съгласно т.11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк. д. № 6/2012г., ОСГТК на ВКС, претенцията за разноси може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Законодателят не е определил началния момент, в който претенцията за разноси следва да бъде заявена, устните състезания са посочени от чл.80 ГПК като крайният момент, до който претенцията за разноси може да бъде валидно заявена. Следователно страната разполага с процесуалната възможност да заяви претенция за присъждане на разноси от момента на образуване на делото – с подаването на жалба, допълнителна молба или устно, в съдебно заседание, но не и след приключване на устните състезания и постановяване на крайния за делото съдебен акт. Поради това и процесното искане се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено – в този см. Определение № 1615 от 15.02.2016 г. по адм. д. № 1712/2016 г., IV отд. на ВАС, Определение № 296 от 09.01.2018 г. по адм. д. № 14000/2017 г., IV отд. на ВАС, Определение № 14810 от 30.11.2018 г. по адм. д. № 13162/2018 г., IV отд. на ВАС, Определение № 15872 от 21.12.2017 г. по адм. д. № 12881/2017 г., III отд. на ВАС и др.

По изложените съображения и на основание чл.248, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Многопрофилна болница за активно лечение „Сърце и мозък““ ЕАД за допълване на Решение № 5476/10.02.2026г., постановено по адм.д. № 6243/2025г. по описа на Административен съд София-град в частта за разностите.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: